

Bilag 2.

Til Rigsdagens Lønningsudvalg.

Foruden at vi undertegnede Gymnastiklærere allerærbødigst henholde os til vort omstaaende Andragende om Lønforbedring, tillader vi os at fremføre enkelte Punkter til Belysning af Sagen.

I 1902 satte det høje Lønningsudvalg Forholdet imellem Adjunkternes og Gymnastiklærernes Løn saaledes:

En Adjunkt	begynder nu med	1,800	og naar	3,000	Kr.
En Gymnastiklærer	—	1,500	—	2,700	—,
Forholdet er nu for Adjunkter	125	Kr. aarlig pr. ugentlig Time,			
	for Gymnastiklærere	100	Kr.	—	—,

Altsaa faar en Gymnastiklærer nu 80 pCt. af en Adjunkts Løn.

Efter Forslaget i Aar vil

en Adjunkt	faa	166 $\frac{2}{3}$	Kr. aarlig pr. ugentlig Time,
en Gymnastiklærer	kun	111 $\frac{1}{9}$	Kr.

men saa vil en Gymnastiklærer kun faa 66 pCt. af en Adjunkts Løn, og vi formene allerærbødigst, at dette i alt for høj Grad atter vil forrykke det Skel, som de høje Lønningsudvalg selv har sat for at bringe Gymnastiklærernes Løn og deres Fag i et passende Forhold til Adjunkternes. — (Lov af 31. Januar 1902).

Dog maa her bemærkes, at Gymnastiklærerne for denne Løn gøre 27 Timers Tjeneste mod Adjunkternes 24 Timer.

Overtimer faa Adjunkterne ogsaa bedre betalte end Gymnastiklærerne. Ved en rigtig Fremgangsmaade fra vor Organisations Side, bleve Gymnastiklærerne forbigaaede ved Fastsættelsen af denne Betaling. Vi faa 1 Kr. pr. Overtime i Gymnastik, de andre Lærere 1 $\frac{1}{2}$ Kr. for deres Overtimer.

Særlige Overtimer (Sportstimer udenfor Skoletiden) røgtes af Gymnastiklærere for 60 Øre pr. Time. Dette synes vi er en noget ringere Betaling, end man med Grund kan forlange, at en Lærer, udenfor sin Embedstid, burde have for sine Fri- og Hviletimer.

Vor militære Pension afgav vi i 1902, og dennes Inddragelse i Statskassen formindsker Udgiften til vor Lønning; maatte dette ogsaa tale for os, thi det er dog af nogen Betydning, at 17 Mænd forblive i Statens Tjeneste og derved ikke oppebære en Pension, som under andre Forhold vilde tilfalde dem.

Vi ere kun 17 Gymnastiklærere, og vi tro ærbødigst at have opfyldt de Forventninger, der bleve stillede til os ved Lov af 1902. Vi ere nu Lærere i flere almindelige Skolefag, og Hs. Ekscellence Kultusministeren har til undertegnede udtalt, at Gymnastiklærerne gjorde udmærket Fyldest i deres Embeder, ligesom Ekscellencen ogsaa har udtalt til os, at han fandt det „ganske rimeligt“, at vi fik vore Forhold ordnede nu sammen med de andre Lærere.

Lov af 1902 vil dø med den sidste af de nuværende Gymnastiklærere. Det staar os klart, at vi ikke senere kunne opnaa at faa en Lov tagen op til Fordel for os, og vi ville tillade os at pointere, at den forholdsvis ringe Merudgift vil blive mindre og mindre og tilsidst falde aldeles bort.

Da det ved alle Lejligheder fremføres, at vort Hovedfag — Gymnastikken — skal ligestilles med andre Fag, og da der af Myndighederne gøres store Anstrengelser i denne Retning (man maa erindre de store Beløb, som Staten aarlig giver til den